

soow, et kalendri lugijad „Pärnu Postimeest” rohkeste tähele panewad, kelle tükka ju teised Eesti ja ka Saksa keele ajalehed ára trükkiwad, ja kes seda tähele panewad, küll need pea leiawad, et ta meie rahwale tõdeste kasulik ja tarvilik on. Seda tehkem, armsad sõbrad!

Kudas enne juba õöldud, on meil õpetlikkude ramatute poolest veel faunis puudus. Kõige rohkem on aga majapidajad, majatalitajad, rohtaia omanikud ja põllumehed seda tihti tunnud, et neil ühte kässiraamatut tarvis lähab, kust seda ehet teist, mis kuskil tarvis, járele waataksivad ja selle üle õpetust ja nõuandmist leiaksiwad. Kõigile kalendri lugijatele wõime nüüd aga rõõmuga kuulutada, et pea pärast kalendri väljatulemist sestsamast trükimajast ja selle samma trükki ja kulguga sefsugune kasulik ja tarvilik raamat välja tuleb ja selle esimese járele edaspidi teine veel sestama sisuga. See raamat kannab „Kuldse maja waranduse” nimi ja on tõdeste mäjale kalliks, kuldseks waranduseks. Mis majapidajal, põllumehel ehet olgu kell tahte iga-

nes talituses ja toimetuses, elu juhtumisel, haigusel ehet mujal tarvis täáda lähab, leiab ta „Kuldsest maja warandusest” ja seda juhtub kül wága arwa, et kúsimise páale waastust ei saa.

Koolidele kui ka noorele rahwale peame laulmisse tarvis A. Grenzsteini „Kooli Laulmisse raamat” soowima, mis mitmes jaus kirja pandud ja kus wága mitmet seltsi kergemaid ja raskemaid, wanu ja uusi haledaid ja rõõmsaid laulusid rohkeste leida on.

Håådeks õpetlikkudeks raamatuteks, kus ühest ja teistest kõneldavse, peame ka M. Zürmanni „Kedu kooli” esimest ja teist jagu tunnistama, kus raamatu väljaandja neile, kes ennam koolis ei käi, mõnda täáduist anda püüab. Seda olgu ka „Elust ja loodusest” õöldud, mis mitmes raamatus välja tuleb.

Meie raamatute auu ja froon on aga J. R. Kreuzwaldi „Eesti rahva ennemuistsete justud” ja „Kalevi poeg”. Need fakti raamatud peaksivad igal Eesti mehel tuttawad olema, sest et need meile meie wana aega meelde tuletawad ja seda ühtlaasi meie siimade ette